

Zápis ze zasedání č. 6 Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

ze dne 14. května 2012

Program:

1. Schválení programu jednání
2. Schválení zápisu z minulého zasedání
3. Opatření děkana "Výuka a tvorba" (modifikace stávajícího)
4. Akreditace společného doktorského studijního programu PřF MU-VUT realizovaného v rámci projektu CEITEC (obor Pokročilé mikrotechnologie a nanotechnologie)
5. Snížení doktorských stipendií
6. Provozní řád PřF
7. Různé

Závěry a usnesení:

1. Schválen zápis ze zasedání č. 5.
2. Senát schválil úpravu stávajícího Opatření děkana „Výuka a tvorba studijních programů“.
3. AS PřF schválil nový Provozní řád PřF MU.
4. Usnesení AS PřF: Senát doporučuje podstoupení žádosti o akreditaci nového programu Pokročilé materiály a nanovědy s obory Pokročilé mikrotechnologie a nanotechnologie a Pokročilé materiály.
5. Senát projednal okolnosti snížení stipendií doktorských studentů
6. Bylo navrženo znovuzavedení registrací předmětů studentům prvních ročníků studijním oddělením po zajištění nového informačně-technického řešení.
7. Senátor Kašparovský informoval o obsahu blížícího se druhého zasedání Rady vysokých škol, materiály z jednání budou k dispozici na dokumentovém serveru AS.
8. Další zasedání senátu se uskuteční začátkem podzimního semestru.

Průběh jednání

1) Schválení programu jednání

Kašparovský: Pan děkan se opozdí, navrhuji tedy posunout body, které vyžadují jeho přítomnost na později. Pokud nejsou žádné připomínky, můžeme hlasovat o tomto pozměněném programu.

Pro 19 senátorů, žádný proti, nikdo se nezdržel.

2) Schválení zápisu z minulého zasedání

Kašparovský: Na minulém zasedání jsme schválili, jak budeme zacházet se složkami akademického senátu na dokumentovém serveru. Rozdělili jsme si to do jednotlivých složek, jedna označená jako interní dokumenty a v ní jsou podklady k jednání. S kolegou Lízalem jsme řešili, kam máme dát neschválený zápis. Ve složce veřejně přístupné by měl být až senátem schválený zápis. Zápis, který je ke schválení by měl být předložen jako podklad k jednání a v odpovídající složce. Máte někdo jiný názor

nebo si myslíte, že je to správně. Pokud ano, tak od příště bude zápis ke schválení mezi podklady k jednání a schválený zápis ve veřejné složce. Upozorňuji, že interní dokumenty byly podle schváleného postupu zablokovány a zpřístupněny jen senátorům. K této složce se dostanou pouze aktivní senátoři. Samotný zápis již prošel kontrolou. Připomínky již kolega Lízal, zapracoval. Má někdo další připomínky k zápisu z minulého zasedání?

Kunc: Mohu se zeptat, o jaké připomínky se ve zkratce jedná?

Lízal: Různé. Jednalo se spíše o upřesnění, kde nebylo poznat, na co se dotyčný ptá. Případně nějaké jazykové nesrovnalosti. Někdy něco upravíme, jindy vynecháme úplně, pokud to nezmění kontext. Nešlo o nic zásadního.

Schválení zápisu.

Pro 19 senátorů, žádný proti, nikdo se nezdržel.

3) Opatření děkana "Výuka a tvorba" (modifikace stávajícího)

Bochníček: Předkládám návrh ke změně opatření děkana Výuka a tvorba, které musí senát schválit. Je to jedno z opatření, kde je potřeba souhlas senátu. S inovovaným textem, který jsem vám poslal skrze pana předsedu, ve kterém byly vyznačeny změny, jsem dále dodal poměrně obsáhlý komentář. Více nemám co dodat. Takže vás vyzývám k připomínkám a dotazům. Pamatuji si, že jsme návrh připravovali spolu se studenty. Jsem trochu nespokojen s tím, že vám návrh takto předkládám dost pozdě a v tomto se kají. Na druhou stranu jde o velkou neznámou a do poslední chvíle jsme se obávali, že vše bude vypadat jinak. Teprve v polovině dubna jsme se dozvěděli, že opatření, tak jsme je navrhli, bude přijato. Pokud nejsou připomínky, pak bych chtěl senátu poděkovat a požádal o schválení opatření.

Lízal: Tady předpokládám, že bude asi šest 2012.

Bochníček: To jsem nezměnil, tak to se omlouvám.

Kunc: Ještě je tam jedno datum na druhém řádku, rok toho předpisu, který se ruší.

Bochníček: Děkuji za upozornění.

Zemánek: A na konci datum, kdy opatření nabývá účinnosti.

Bochníček: Děkuji za dodatečné připomínky.

Hlasování o schválení opatření děkana „Výuka a tvorba studijních programů“: 18 pro, žádný proti, nikdo se nezdržel. Opatření bylo schváleno.

6) Provozní řád PŘF

Kašparovský: Provozní řád v pavilonech UKB. Jak nám bylo panem děkanem řečeno, pavilony spadají pod Správu UKB. Já jsem po tom pátral a zjistil jsem, že tomu tak není. Pod správou UKB spadají pouze společné prostory. Takže prostory přidělené PŘF jsou pod správou fakulty. Je to vysvětleno tak, že všechny budovy patří univerzitě. Takže my budovy pouze užíváme a univerzita je může kdykoli odebrat a přidělit jinde. Stejně tak může učinit UKB, kde máme pavilony k užívání. Pan doktor Šmíd, který má tyto záležitosti na starosti, mi napsal: „Společné prostory UKB upravuje provozní řád vydaný UKB, zatímco množina místností, které patří jednotlivým pracovištím, je pod správou jednotlivých pracovišť. Množina říkám proto, že některé pavilony jsou sdíleny více fakultami a tam je to skutečně po místnostech“. Dále jsem pátral, jestli vůbec můžeme zasahovat do provozního řádu UKB. Protože je správa UKB pod rektorem, tak my na něj nemáme výkonnou moc. Tu má jen velký senát. Jediná možnost je zavázat našeho děkana, aby než cokoli podepíše, aby nám to dal přečíst. Můžeme nahlédnout, ale nemůžeme mu říct, aby cokoli změnil. Maximálně jej můžeme nutit, aby dokument nepodepisoval, protože se nám nelíbí. Nicméně není vyřešeno, jak je to v jednotlivých pavilonech. S paní tajemnicí jsme se nejdříve pokoušeli dát dohromady náš provozní

řád fakulty, tak aby se tam začlenily i pavilony UKB. Problém je v tom, že by měl provozní řád odpovídat tomu, co je platné i jinde. A pokud bychom to vložili do našeho provozního řádu, pak bychom museli při každé změně provozního řádu v UKB měnit i fakultní provozní řád. Takže jsme se shodli na tom, že necháme provozní řád tak, jak je a dodala by se tam formulace, že v areálu UKB jsou pracovníci a studenti povinni se řídit provozním řádem UKB. S tím, že by se udělal zvláštní provozní řád pro pavilony v UKB. Je to komplikovaná situace a je na senátu, jak se k tomu postaví. Ale v současné době by bylo nejvýhodnější schválit současný provozní řád tak, jak je předložen, aby fungoval pro tento areál a UKB vyřešit dodatečně.

Dvorská: Ráda bych doplnila pana Kašparovského. Po minulém senátu jsme spolu hovořili o tom, že bych do provozního řádu doplnila tu část s UKB a našla cestu jak zohlednit provozní řád UKB. Celá věc je komplikovanější o to, že i když vypadá, že tamní řád neřeší pavilony, tak je to pravda jen do určité míry. Například zákaz kouření, či odpadové hospodářství se vztahují na celý areál UKB včetně pavilonů. Takže u některých obecných věcí nelze stanovit jak je řešit. Druhým problémem je celá návaznost, protože UKB je jak stavba, tak areál. Správa UKB je jiné zařízení MU, které je zřízeno statutem MU, má svého ředitele a z organizačního řádu vyplývá, že jediným nadřízeným ředitele UKB je pan kvestor. Takže fakulty si vlastně platí za služby UKB, které je v podstatě poskytuje. V provozním řádu, který jsme předložili, tak je akorát věta, která odkazuje, že areál UKB se řídí vlastním provozním řádem. Ale i provozní řád UKB předjímá, že každý pavilon má mít svůj vlastní provozní řád. Podmínky jednotlivých pavilonů jsou rozdílné. Navrhuji, že bychom s panem inženýrem Brančíkem zpracovali vzorový provozní řád pavilonu univerzitního kampusu. Tento provozní řád, by si ústavy, které mají na starosti jednotlivé pavilony, upravily podle svých vnitřních podmínek a schválil by to ředitel ústavu v závislosti na tom, jak jsou definovány jeho pravomoci v rámci jednotlivých ústavů. Po právní stránce, že bychom něco nařídili, opravdu nemáme žádnou možnost, ale toto by mohl být kompromis, že by to bylo do určité míry jednotné a zároveň by to řešilo provozní problémy jednotlivých pavilonů. Pokud jde o to, kde by mohlo eventuálně dojít ke střetům s provozním řádem UKB, pak by šlo prostřednictvím děkana požádat ředitele ústavu, aby konkrétní věc řešili na správě UKB, případně přímo s panem kvestorem. Ale je potřeba si uvědomit, že je to tak rozsáhlý areál, že jeho řízení a provoz jsou velmi komplikované, že některé věci, které by mohly být požadované, se navzájem vylučují. Pa je tu ještě otázka finanční, UKB je příkladem „fullcostu“, veškeré náklady pavilonů hradí fakulty a pan inženýr Brančík to přesně rozpočítává podle ploch, každý metr čtvereční je přiřazen uživateli a ten jej ze sta procent financuje. Všechno je stoprocentně financováno fakultami. Pokud budeme cokoli možného požadovat, pak si na to musíme sehnat finance. Je potřeba tedy zvažovat i náklady a užitek, který daná věc přinese. Samozřejmě si můžeme v širším plénu cokoli schválit a pozvat pana Brančíka, aby se dostavil a k věci vyjádřil. Pak je tu ještě jedna věc, a to je fakt, že UKB užívají v současné době tři fakulty, jeden vysokoškolský ústav a jiná zařízení, kteří by mohli mít naprosto jiná přání. Pokud by do toho nějak vstupoval AS PřF, pak se lze domnívat, že nějaké požadavky by mohly stejným způsobem vzejít od AS FSpS a LF. Osobně bych raději volila cestu *ad hoc* připomínek a projednání přímo daných požadavků s ředitelem správy UKB, panem Brančíkem. On stejně bude muset měnit současný řád UKB, protože má nový pavilon a v současném provozním řádu UKB má jednotlivé pavilony vyjmenovány a tento mu tak zatím chybí. Další změny budou vynuceny novými pavilony PřF, které se nyní staví. Takže pokud by byly vaše připomínky proveditelné, pak si myslím, že by mohly být zapracovány během budoucích úprav. Pan inženýr

Brančík to bere tak, že některé věci jsou platné v celém areálu UKB, ale většina nařízení má platnost jen po vstupní dveře do pavilonu.

Kašparovský: Provozní řád UKB má výhodu, že není špatně napsaný. Paní tajemnice navrhla možnost, která skutečně funguje. Provozní řád UKB byl připomínkován tak, že se vzaly v potaz připomínky vedoucích pavilonů. Ředitel UKB dělá přibližně jednou za semestr schůzku, kde se daných osob ptá, co se jim líbí a nelíbí na provozu pavilonů. My jsme připomínkovali a skutečně všechny relevantní a možné připomínky byly zapracovány. Situace není kritická, akorát mi vadí, že je to vše na osobě inženýra Brančíka. On nám nyní vyhovuje, ale pokud se změní ředitel, který nebude ochoten tyto změny dělat, pak už nebudeme tuto možnost mít. Je potřeba se nad tím zamyslet, jak to v UKB vyřešit do budoucna a dnes to asi nevyřešíme. My si zatím nemůžeme provozní řád UKB upravit jak potřebujeme. Má jednu zásadní výhodu, nepotřebujete se dostat přes společné prostory do pavilonu. V UKB se mimo vrátnici dostanete do svého pavilonu. V tomto by se dalo navazovat na provozní řád UKB, například na provozní dobu, jen by to nemělo kolidovat s vrátnou službou a zabezpečovací agenturou. Situace tedy není kritická, ale do budoucna vyžaduje řešení.

Paruch: Ve společných prostorách jsou v polovině UKB v současné době sedačky pro studenty podél koridorů a v polovině nikoli. Takže kdyby ústav chtěl, aby podél jeho ústavu byly sedačky, jaký je mechanismus, aby tam byly?

Kašparovský: Sedačky si vyžádali studenti, protože neměli kde sedět a když byly dovezeny, tak pan ředitel Brančík řekl studentům, ať si je rozmístí, jak je libo. Jenže studenti pak neměli dostatek času, aby sedačky rozmístili, takže je pak umístila správa dle vlastního uvážení. Ale pokud je potřeba do UKB přidat sedačky, pak u vás je potřeba se obrátit přes pana ředitele Mazala na pana Brančíka.

Dvorská: Samozřejmě záleží na tom, kdo sedačky zaplatí. Sedačky, které tam nyní jsou, byly pořízeny z centralizovaných prostředků. Trvalo to rok a půl, jednání bylo několik a naráželo to především na architekta, kterému se nelíbila barva. Nakonec si vymyslel bílé sedačky, které pan Brančík prohlásil za nevhodné, protože by je musely uklízečky čistit každý týden. Pan architekt chtěl ty kovové, kdy jedna stojí 12 000. Jak byly vybrány, tak se zjistilo, že nejsou dostatečně požárně odolné, takže byly vybrány jiné sedačky. Nakonec se pohybujeme na ceně asi 2 500 - 3 000 korun za jednu troj-sedačku, což už není taková hrůza jako ty kovové. Jak už jsem říkala, na kampusu je dokonalý „fullcost“ a kdokoli co chce, musí si to zaplatit.

Kašparovský: Ale lze si je pořídit?

Dvorská: Ano.

Lízal: Rád bych reagoval. Ve druhém patře koridoru není sedačka jediná a přitom běží výuka i tam. Pokud to sdílí všechny tři fakulty, pak by se na to měly složit, zejména sportovci často nemají kde sedět a člověk je musí překračovat a dávat pozor, aby na někoho nespádnul. Sedačky by měly být v obou chodbách. Ať to platí rektorát nebo všechny fakulty, kterých se to týká.

Dvorská: Přednesu tento návrh na nejbližší poradě tajemníků. Pokud na vedení MU nebude ochota k řešení, pak vyvolám jednání s tajemníky LF a FSpS a pokusíme se domluvit na nějakém společném řešení, pokud bude i z jejich strany ochota a pokud bude pan děkan mít zdroje, ze kterých bychom naši část uhradili.

Lízal: K provoznímu řádu pavilonů, pokud to správně chápu, každý ústav by si dělal svůj provozní řád a zároveň by si to schvaloval a my bychom na to už neměli žádný vliv. Pak je tedy otázka, do jaké míry bude kontrola, jestli se neliší od provozního řádu fakulty, pak by někdo mohl říct, že fakulta na Kotlářské je de facto takový jeden velký pavilon, tak proč senát schvaluje provozní řád fakulty, zvláště pokud ústavy a pavilony mají provozní řády v Bohunicích, které si schvalují sami. Zde vidím nevyrovnanost.

Dvorská: Tam je problém v podstatě legislativní, protože toto má vyhrazen AS PřF ve statutu, že provozní řád schvaluje. Ale UKB není spravován fakultou. Na kampusu jsou fakultou spravovány pouze pavilony. Když se dělal statut fakulty, tak s kampusem nepočítal, tedy s problémy, které to vyvolá. Bývalý pan kvestor chtěl centralizovat správu budov kompletně na celé MU. Pak bychom neměli provozní řád vůbec v naší kompetenci. Nakonec se nic takového nestalo. Areál je spravován správou UKB.

Lízal: Já jsem spíš myslel jen část těch pavilonů.

Kašparovský: Jestli by tedy senát neměl vytvořit univerzální provozní řád, který by byl nadřazený pro pavilony. Takový vzorový, ze kterého by se vycházelo.

Dvorská: To jsem myslela. Ten vzorový by byl ke schválení dán senátu. Pokud by se tam přidávaly nějaké další věci, pak už by to bylo na řediteli pavilonu. Ty základní věci by tam měly být obsaženy. To by bylo společné všem pavilonům.

Roblová: A nebylo by možné koupit i odpadkové koše?

Kašparovský: Všechno je možné, když se to koupí, ale musí být peníze. To je výhoda Kampusu, může být cokoli, ale musí být peníze.

Dvořák: Pokud se v praxi ukazuje, že třeba sedačky někde chybí, pak stačí napsat panu Brančíkovi, aby se pár sedaček přeneslo, kam je potřeba.

Paruch: Já bych doporučoval tam, kde je to potřebné, ať se to vybaví kompletně. Tváří se to jako detail, ale není, protože ty části kampusu, kde sedačky jsou, jsou uživatelsky mnohem přívětivější než ty ostatní. A i studenti se koncentrují tam, kde jsou ty lavičky. Je to věc, která za relativně málo peněz přináší hodně užitku.

Dvorská: Architekti zřejmě nepočítali s tím, že v kampusu vůbec nějakí studenti budou.

Lízal: Řekl bych nyní nějaké připomínky legislativní komise. Paní tajemnice předložila zapracované připomínky. Většina z nich byla akceptována a ty, které byly zapracovány jen částečně, nejdou proti logice věci, jak jsme navrhovali. Zajímalo by mě akorát, jak se změnila formulace článků v bodu 2. Tam je nyní napsáno, že o povolení k pobytu mimo pracovní dobu žádají pouze studenti bakalářského studia. U bodů c) a d) je napsáno se souhlasem tajemníka a ředitele ústavu. Ale není jasné, jakou formu má ten souhlas mít, jestli psanou, ústní nebo emailovou. Tak jak to chápu já, pouze studenti bakalářského studia musí dodat na vrátnici formulář a ostatní nemusí. Bylo to tak myšleno?

Dvorská: Já jsem si myslela, že jsem to ošetřila bodem f). Podle mě souhlas ředitele ústavu jinak než písemně neexistuje. Telefonáty nejsem schopná evidovat.

Lízal: Ale když jsme se bavili například o vjezdech do areálu, tak jste říkala, že stačí zavolat nebo poslat email.

Dvorská: To jsou mimořádné věci, tyto jednorázové akce. Ale mohlo by se to upravit na „tuto žádost předkládají zaměstnanci a studenti“.

Lízal: Ostatní zaměstnanci a všichni studenti.

Zemánek: A doktorští studenti.

Lízal: Ti spadají mezi studenty. Dále bych se chtěl zeptat k článku 5 v bodě a) jste pozměnila ta čísla zákonů, aby se to nemuselo pokaždé měnit. Zajímalo by mě, jestli jde o názvy zákonů nebo jen o Zákon o vysokých školách. Zákon s malým nebo velkým zet?

Dvorská: To je Zákon o vysokých školách včetně legislativních dodatků. Například jsou zákony o archivaci, kde jsem to číslo musela nechat. Snažila jsem se to změnit, jak to je a citovat. Zákon o vysokých školách bude vždy, ale mohou se měnit paragrafy a požadavky, ale zákon je závaznější než vnitřní norma MU. Takže citovat čísla, stejně tak pokyn tajemníka využívání vnitřních prostor je stejný případ. Nyní do toho zasahuje i rektorát, který chce vydat pokyn k užívání prostor, když si fakulty budou pronajímat prostory navzájem. Proto jsem zvolila toto jednodušší řešení.

Lízal: Ostatní připomínky jsou už jen překlepy, ty vám potom předám.

Zemánek: K článku 6 jsme řešili, že všichni zaměstnanci a studenti odkládají odpad do vyhrazených nádob jako papír a plasty. Otázka zní, zda jsou tyto nádoby i na ústavech nebo jen na vrátnici?

Dvorská: Jsou i na ústavech, ale příkláním se k tomu, abychom do toho více nezasahovali, protože je lepší to mít definované obecně. Nyní MU centralizovala odpadové hospodářství a soutěžila firmu pro všechny fakulty. Nová cena za komunální odpad je asi 60 % ceny minulé a u nebezpečného odpadu na 80 % dřívější ceny. Dostaneme tedy novou firmu a bude se to celé nějak řešit, a pokud to budou jiné nádoby a jiná organizace odpadu, tak bude lepší se na všem dohodnout a vyřešilo by se to pokynem děkana. Odpadové hospodářství je obecně řešeno zákonem, a protože je MU firma, tak se na ni nevztahují požadavky jako na běžné občany. Celkově považuji za lepší situaci nechat tak, jak je a pokud bude nutné, vydá se pokyn děkana, který by byl aplikovatelný na jakýkoli způsob odpadového hospodářství u nás na fakultě.

Leichmann: V každé budově na Kotlářské jsou dvě nádoby a do nich by se vše mělo třídít. Pokud už tam nejsou, pak je to špatně.

Zemánek: Proto jsem se na to ptal. Nyní už máme třeba jen nádobu na papír.

Leichmann: Původně byly všude instalovány dvě, na plast a na papír. Už je pak samozřejmě na každém z nás, jestli ten odpad bude třídít. Ředitel ústavu si může vyžádat další nádobu na správu budov. Úmysl je starý asi pět let, tehdy byly do všech budov nádoby instalovány a od té doby je tady organizovaný sběr. Vyprazdňování nádob zajišťují zaměstnanci děkanátu a celá věc je organizovaná.

Dvorská: Paní Konečná mi říkala, že se nádoby opravdu ztrácejí, ale jsou průběžně doplňovány, pokud se o tom dozví.

Dvořák: Už je známé jméno té firmy na odpadové hospodářství?

Dvorská: Nemohu si vzpomenout. Nicméně služba by měla být zabezpečena velmi komplexně.

Dvořák: Na UKB nám firma SITA dala 200 000,- na kontejnery na tříděný odpad, ale pod podmínkou, že potom bude ten odpad odvážen.

Dvorská: Bohužel zákon o veřejných zakázkách s těmito eventualitami nepočítá.

Kašparovský: Abychom se dvakrát ne bavili o tomtéž, mám tady ještě připomínky odborové organizace. Máte je před sebou vytištěné. Paní tajemnic by k tomu mohla podat nějaké stanovisko. Zejména botanickou zahradu a její zaměstnance.

Lízal: Já jsem se na to díval a většinou jsou tu nějaké vyšší normy, podle kterých se budeme řídit – například podle provozního řádu.

Dvorská: Já bych řekla k vlastní připomínce, že ten vstup do botanické zahrady je podle mého názoru obecně známá skutečnost, která se nemusí nikam psát. Pokud je to mimo provozní dobu, pak je botanická zahrada zavřená a mít otevřené dveře mimo areál není potřeba řešit. Tuto věc upravují cedule. Dále připomínku pod bodem 2) bych akceptovala ve znění, které je navrženo. Věc jsem projednávala s paní Konečnou, která provedla obhlídku areálu a pokud to v provozním řádu zakážeme, pak to bude v pořádku. Zabrání se tím ničím, a proto by to tam nemělo být. Tato připomínka je tedy akceptovatelná a byla by doplněna do bodu 3) jako nový bod h), kde by bylo napsáno „parkování jízdních kol je možné pouze ve stojanech k tomu určených“.

Leichmann: Doplnil bych ve vnějších prostorách. Nerad bych potkával kola na chodbě.

Dvorská: To je problém některých dalších bodů. Myslím si, že to bude postačovat.

Zemánek: Když jsme u těch kol. Paní sekretářka mi říkala, že se uvažovalo o zřízení budovy, kam by se kola ukládala.

Dvorská: O tom jsme uvažovali, ale to bylo před tím, než přišly OPVK projekty a my jsme potřebovali někde umístit naše ekonomy a technicko-provozní oddělení a nastěhovali jsme tam právě ekonomy. Takže dokud poběží OPVK, tak místo není.

Leichmann: Až se dostaví kampus, pak odtud odejdou části biologie a vznikne tady prostor. Do té doby než skončí OPVK nebo se dostaví CESEB ty prostory volné nebudou.

Dvorská: Další fakt je ten, že pokud zřídíte místo k úschově kol, pak je provozovatel zodpovědný. Klíče dostane třeba 40 lidí, a když se něco ztratí, pak za to fakulta zodpovídá, protože to místo zřídila. U stojanů tento problém není. Právní a prostorový problém momentálně neumožňují nějakou budovu. Ale šlo by to třeba ohlídat kamerami, abychom viděli, kdo tam šel.

Zemánek: V tuto chvíli spousta lidí dává kola do kanceláře, ale to se nesmí. Když si ráno dám kolo do stojanu, pak nevím, co mi z něj do večera zbyde.

Dvorská: Ale stejný problém budete mít i v té místnosti, protože by tam musel být někdo, kdo bude hlídat. A to jsou další finance. Potom jsou tam další věci, jako budova odpadového hospodářství není primárně určena pro studenty a uživatele areálu, ale hlavně pro zaměstnance úklidu. Ale opět se dostáváme k tomu, že zde bude ta nová firma a ta to asi přeorganizuje. Ve městě Brně není možné třídit veškeré plasty, ale jen PET láhve. Toto není možné pouze pro občany. Paní Konečná mi říkala, že v tom je problém, protože například kelímky z automatů není možné třídit společně s PET láhvemi. Ale to jsou opět podrobnosti, které si upraví nová firma. Podle mě to do provozního řádu nepatří. To samé se týká hliníku a tetrapaků. Je tam zakazovací ustanovení o gumových rukavicích. Tam je problém, pokud řeknete infekční gumové rukavice, není poznat, že jsou infekční.

Leichmann: Paní magistře Chytré vysvětlíme, kam je mají dávat.

Mikulík: My máme naopak velmi čisté rukavice.

Dvorská: Výborné zpětné využití odpadu, vy je budete dávat do botanické zahrady a my jim vysvětlíme, kam potom s nimi.

Leichmann: Tato část je kvůli uklízečkám. Stává se, že když vysypávají koš a najdou v něm rukavice a je to pracoviště biologie nebo chemie, pak si nejsou jisté, co je to za materiál. Proto mají gumové rukavice zvláštní statut. To se dá vyřešit tím, že si do laboratoře dáte jeden koš na rukavice. Každopádně je to kvůli osobám, které s odpadem manipulují, aby bylo zaručeno, že v odpadu nebudou toxické látky.

Dvorská: Všechny věci, které se týkají odpadu, jsou u nás jako obecné řešení a co je nad rámec, to se řídí zákonem a bude dořešeno s firmou, která bude nově působit. Dále je zde připomínka, že chybí informace o kouření a požívání alkoholu a dalších omamných látek na fakultě. Tato věc je řešena zákonem.

Leichmann: Všichni ředitelé byli celé dopoledne na školení o tom, co vše se stane, když bude jejich zaměstnanec nalezen v práci opilý, bude kouřit v kanceláři a podobně. Je to řešené zákonnou úpravou, která se nemusí řešit v provozním řádu. Teoreticky je zakázané kouřit a požívat alkoholické nápoje kdekoli na fakultě.

Lízal: Ale například v menze se normálně čepuje pivo.

Leichmann: Menza nespadá pod fakultu, ale pod rektorát.

Dvorská: To už je pak zákoník práce.

Leichmann: Některé věci je lepší neřešit.

Dvorská: Když řešíte podobné věci a nespoleháte na zákonné normy, pak se dostaneme obvykle do neřešitelné situace. Například zahradní slavnost RMU, kde se dává šampaňské a podobně.

Leichmann: Jakýkoli katedrový večírek by byl zhola nemožný.

Dvorská: Ještě tam máme připomínku na psy a další zvířata. Otázka je jaká další zvířata bychom měli vyjmenovávat. Navrhují, aby to nebylo v provozním řádu, ale je nutné ošetřit psy, kteří tu hlídají přes noc. Takže lepší nedávat do provozního řádu. Jak jsou zákazové značky u vjezdu do areálu, tak by se tam přidala značka zákaz vstupu se psy, jen na povolení. To že do botanické zahrady vůbec nesmí, tak se tam dá další značka,

ale opravdu považují za zbytečné to dávat do provozního řádu, protože by mohly opět vznikat neřešitelné situace.

Leichmann: Například bude někdo potřebovat z velmi nutných důvodů vzít psa do práce, tak tomu nebudeme bránit. Dokud nám tady nebudou běhat smečky psů, pak to bude v pořádku.

Kašparovský: Ta cedulka bude lepší než provozní řád.

Dvorská: V provozním řádu by měla být informace o podmínkách použití informačního a navigačního systému. Jde o využívání nástěnek a skříněk. Na to bude pokyn děkana, kvůli tomu, co má být na úřední desce, aby se to nějakým způsobem dodržovalo. Paní magistra Konečná byla požádána, aby byly některé informační skříňky u pavilonů uzamykatelné, a klíče budou k dispozici u sekretářky pavilonu. V provozním řádu by také měla být položka umožňující sdílení informací pomocí fakultního webu, kde je možné umisťovat aktuální provozní informace jednotlivých pracovišť, které se týkají ostatních. Toto je notoricky známá věc a všichni to tak dělají, nechápu, proč by to mělo být v provozním řádu. Pokud shrnu botanickou zahradu, pak bod 2) ano a ostatní body odborové organizaci vysvětlím, stejným způsobem jako jsem to zdůvodnila zde nyní. Tedy že se jedná o známé věci, nebo to řeší nadřazené jiné právní předpisy. Pak je tu ještě připomínka k parkování.

Kašparovský: Tu jsme dostali také vytištěnou. Pan profesor Potáček má připomínku všech zaměstnanců UKB, a to jsme už řešili. Když potřebují jet na děkanát a jedou autem, tak je jim zamezen vjezd do areálu. Jak jim bude zajištěno parkování?

Dvorská: Kdo mi napíše mail, dostane povolení k parkování. Nebo mi zavolá nebo zavolá paní Pakostové. Jde jen o to, pokud sem pojedou všichni akademici z kampusu, kterých je asi 70, tak stejně nebudou mít kde zaparkovat. Areál má omezené kapacity a to neovlivním. Pokud mi někdo napsal, tak až na výjimky všichni to povolení k vjezdu dostali.

Leichmann: Vrátná služba je sem pouští pokud je místo. Ale pokud místo není, pak nikoho dovnitř nepustí. Stejně tak to zrovna nejde, když se například sváží odpad, s tím nikdo nic nenadělá. Jediná možnost je dopředu se ohlásit na sekretariátu, který to vpuštění vyřídí.

Kašparovský: Řeší to provozní řád takto, jak popisujete?

Dvorská: Ano.

Lízal: O tom jsme zde už také debatovali.

Kašparovský: Pak je zbytečné brát připomínku v potaz. Další připomínka se týká otevírací doby. Takže když si někdo bude přát například delší než do 21 hodin?

Dvorská: Celá záležitost mimořádného pobytu je poměrně problematická. Zjistila jsem si počty. Jenom akademiků, kteří mají povolení k pobytu v mimoprovozní dobu je 155 a celkem je zde 400 zaměstnanců. Všechno možné je, ale potřebovali bychom posílit vrátnou a hlídací službu z centralizovaných prostředků. Například minulý týden se v areálu pohyboval celostátně hledaný člověk a byla tady zásahová jednotka. A to ještě ani nebylo po setmění.

Leichmann: Mezi 5. a 21. hodinou je tady strážní služba, což není zaměstnanec fakulty, ale najatá firma, která zde dělá ostrahu. Začátek v pět hodin je kvůli technikům, kteří chodí do práce už v tuto dobu, aby zabezpečili provoz. A 21. hodina je proto, aby zde strážná služba mohla být zaměstnaná po dobu 8 hodin. Jinak by to znamenalo platit strážní službu o hodinu víc a platit jim přesčas.

Dvorská: Nebo posílit vrátné. Ale je otázka, kdyby se v areálu pohybovalo více osob, jak je to celé uhlídatelné. Pokud jsou zde dva lidi se dvěma psy, tak i pro ně je areál poměrně rozsáhlý. Takže je to i otázka financí.

Leichmann: Klasická vrátná služba jsou tři lidé, kteří se střídají po 8 hodinách a jeden je tady v neděli, kdy má delší směnu. A v noci je tady najatá ochranka. Pokud bychom chtěli cokoli měnit, pak musíme prodloužit práci ochranky, což by znamenalo rozšíření prostředků na centralizované náklady.

Kašparovský: Je otázka, zda je tento názor většinový nebo jednotlivý. Pokud provozní doba vyhovuje většině zaměstnanců, pak není problém.

Dvorská: Všichni zaměstnanci se samozřejmě přiklání k tomu, že by chtěli mít neomezený pobyt po celou dobu. Je vydáno několik desítek povolení, kdy je povolen pobyt po celou mimoprovozní dobu. Jak ze strany vrátných, tak hlídací služby se to velmi obtížně hlídá. Například na kampusu to není řešeno a na ústavu anatomie zkolaboval zaměstnanec a našli ho až za dva dny. Nerada bych se dočkala něčeho podobného i zde. Evidence na vrátnici a regulace pobytů je poměrně přijatelný kompromis. Odbory v posledním odstavci namítají, ať se nerozlišuje mezi akademiky a ostatními zaměstnanci, aby se to povolilo všem neomezeně. Já si myslím, že z provozních důvodů by to byl problém.

Kašparovský: Odpověď na tuto otázku je, že z provozních důvodů nelze vyhovět.

Dvorská: Z provozních a ekonomických důvodů doporučujeme zachovat stávající řešení, které je navrženo v provozním řádu.

Paruch: Ty provozní důvody jsou takové, že když je tam někdo po deváté hodině tak, musí ta služba přijít a pravidelně ho kontrolovat?

Dvorská: Oni ho mají napsaného na vrátnici, že tam je. On jim musí zavolat, když odchází, aby nebyli venku se psem. Musí se jim zavolat. V momentě, kdy by tu bylo 30 lidí, a každý odcházel z jiného pavilonu, pak si to neumím představit. To by neproběhla ani kontrola areálu, protože by pořád brali telefony.

Leichmann: Hlavní problém je ochrana areálu. Věci se zde ztrácejí poměrně hodně. Po 21. hodině je to riziko značné, a proto je tu ta ostraha se psem a není povolen pobyt bez kontroly.

Paruch: A ochranka bez psa by být nemohla?

Leichmann: To by nemělo takový dopad.

Lízal: Celkem dobrá zmínka je zde o otevírací době knihovny. Už se to kdysi řešilo a nevím, jestli je ta doba už prodloužená?

Dvorská: Knihovna zavírá v 17 hodin.

Lízal: Byly tu návrhy už kdysi, že by měla být otevřena do konce výuky.

Dvorská: Konec výuky je někdy až ve 20 hodin, ale to je taky problém především finanční. V momentě, kdy budeme chtít delší otevírací dobu, budeme muset přijmout další zaměstnance, abychom dodrželi zákoník práce. Nebo platit přesčasy. V obou případech by se peníze musely sebrat ústavům. Fakulta nemá jiné peníze než ty, které vygenerovaly ústavy.

Lízal: Jde spíše o studovny než knihovny a přístup k počítačům a podobně.

Dvorská: Tam musí být dozor. Takže je možné to zvážit, ale jsou to zase přesčasové hodiny.

Leichmann: Knihovna ročně stojí asi 6 milionů. Výdaje na dalšího člověka by znamenalo minimálně 300 000,-, spíš 400 000,-. Takže bez navýšení o jednoho člověka nebo úvazku se o prodloužení provozní doby nelze bavit. Dá se říct, že každá taková služba nás vyjde ročně na 300 – 400 tisíc.

Dvorská: Věřím, že když se tu řeší projekty, na elektronickou katalogizaci, kdy se publikace digitalizují, že by potom měly být klasicky přístupné přes internet. Tím by se tento problém měl časem vyřešit. Když se píše diplomová práce, tak jsou tam od rána do večera, ale nestudují a nepotřebují tam snad sedět tak dlouho.

Lízal: Knihovnu UKB platí kdo? Ta má otevírací dobu do 19 hodin.

Dvorská: Částka, kterou platíme UKB zahrnuje i adekvátní částku, kterou se podílíme na provozu knihovny v kampusu.

Leichmann: My to platíme kampusu nepřímou. Ale konkrétně knihovně to platí kampus.

Dvorská: Svoje příspěvky dávají i LF a FSpS.

Kašparovský: Tam platíme podle prostor?

Dvorská: Ne, tam je ukazatelem knihovní fond.

Kašparovský: Takže za počet knížek, které tam máme, platíme poměrně.

Dvorská: Proto to vyvolává stálý tlak paní vedoucí, ať tam přesuneme další a další knihy, aby fakulta platila více.

Kašparovský: Připomínka k příloze č. 1 přímo od pana docenta Kubáčka?

Dvorská: Dávala jsem se do zákoníku práce, jak moc je tato připomínka relevantní. Mohli bychom ji respektovat. Mohlo by to vyvolávat nejasnosti, ale povolení k pobytu je univerzální jak pro zaměstnance, tak studenty. Takto bychom museli mít dvě. U zaměstnanců by to muselo být, že to není příkazem pro práci přesčas. Tak jak je zákoník práce koncipován, tak je napsáno, že práce přesčas je práce na příkaz nebo se souhlasem vedoucího. Ve formuláři není ani slovo o práci přesčas. Nikde není řečeno, že tam ten člověk bude pracovat. Jde jenom o povolení k pobytu. Z důvodu zjednodušení, abychom neměli více formulářů, tak bych tuto připomínku zavrhovala.

Leichmann: Může se stát, že někdo nemůže pracovat hned od rána a bude pracovat až odpoledne. Tím by se to komplikovalo, takto můžeme akceptovat, že někdo přijde mezi 5. a 21. hodinou a pokud se svým ředitelem ústavu dohodne, pak je to vyřešené. Kdybychom to začali upravovat, pak to musíme řešit v provozním řádu.

Dvorská: Například elektronickou evidencí docházky a to by bylo daleko komplikovanější.

Kašparovský: Takže není potřeba to měnit.

Leichmann: To není křivda vůči zaměstnanci, když se mu to povolí, tak to neznámá, že tady musí po tu dobu být.

Dvorská: To už je na dohodě, ale není tam napsané, že musí. Je pak na řediteli, zda chce platit přesčasy. Pokud by zaměstnanec nárokoval, že mu byla povolena práce přesčas, tak by se to řešilo s ředitelem ústavu a asi by mu bylo povolení odejmuto.

Kašparovský: Pak tady mám připomínku, zda musí být stejná pravidla pro akademiky a neakademiky?

Leichmann: Akademik zde prochází výběrovým řízením, člověk, který má důvěru a ví se o něm, co je zač. U neakademiků je jako by větší obrat. Někteří tu sice jsou 20 let, ale těch není mnoho. Ale u neakademiků je spousta osob, u kterých není jisté, že se nenechají zaměstnat jen na měsíc, aby si prozkoumali terén. Kde máme pěkné počítače, co je cenného v laboratoři a podobně. Toto riziko je u akademika velmi snížené, protože je to většinou člověk, který zde nastoupil jako odborný asistent a pokračuje jako docent. Pracoviště na něm stojí a svěruje mu jakousi důvěru. Proto je stupeň důvěry akademikům větší než technikům. I když jsou tu technici déle než já a pracují zde 30 let. Nicméně se nemůže vyloučit, že se objeví technik, který tu bude krátkou dobu, a když bude nespokojen, tak si s sebou po zkušební době vezme pár počítačů.

Kašparovský: S tím argumentem jakoby pan doktor Kubáček počítal, protože k tomu píše: "Stejně tak bych chtěl požádat o zvážení toho, zda by tato pravidla nemohla být více sladěna s kulturním charakterem veřejné vysoké školy. Tím mám na mysli úpravu v duchu důvěry k zaměstnancům, nikoliv však ve smyslu oslabení ochrany fakulty".

Leichmann: Tohle je ale v podstatě neřešitelné. Pokud však ředitel chce, pak svému technikovi, kterého zná 30 let, pak může povolit, co chce, klidně i celodenní pobyt. Když toho technika nezná, pravděpodobně mu ten pobyt nepovolí a povolit mu to může například po skončení zkušební doby, to mu nic nezakazuje. Pokud jde o akademika, tak je to člověk, kterého to pracoviště dobře zná nebo je to člověk, který

přichází z venku, často však z jiné univerzity apod. A je k němu daleko větší důvěra než k tomu technikovi, která tady nikdy dříve zaměstnaný nebyl. Ale i tomu je to možné umožnit, je to nařediteli příslušného ústavu, který mu podepíše papír, že mu to umožňuje. Pokud to uděláme jinak, pak můžeme hodně riskovat problémy majetkového charakteru.

Kašparovský: Myslím, že u akademiků je větší pravděpodobnost, že tu budou přesčas než u těch neakademiků.

Leichmann: Je to tak, sekretářka většinou končí ve dvě hodiny.

Dvorská: Ta starší verze PŘ byla projednávána s odborovou organizací 2. června 2010, kdde tato připomínka byla vznesena taky a odověď, kterou jsme zaslali odborové organizaci, kterou akceptovali, byla, že pokud se jedná o odlišení akademických pracovníků a ostatních zaměstnanců fakulty, je toto odlišení tradiční a je dáno již Zákonem o vysokých školách a dalšími navazujícími právními předpisy i vnitřními normami MU a z tohoto důvodu u tohoto členění setrváváme. Takže před tím to akceptovali a nyní to tedy připomínají znovu.

Kunc: Přišlo mi, že se nepodařilo úplně sladit v článku 2 odstavce 2, kde došlo ke změně v části d), kde bylo vypuštěno bakalářské studium.

Dvorská: Ano, je to tam v komentáři, důvodem je, že můžeme mít i studenta magistra.

Kunc: A dále v textu se mluví o studentech bakalářského studia. Vztahuje se formulace v části d) i na bakalářské studenty?

Dvorská: Ta změna má za cíl zobecnění. Měli jsme tam původně ustanovení s formulací "studentem s již jedním ukončeným bakalářským programem". Ale my tu můžeme mít pouze magistra na doktorském studiu. To by pak byl případ, na který by se řád nevztahoval, takže tato formulace je obecná, tedy je uvedeno s jedním již ukončeným studijním programem a je tu odkaz na ustanovení Zákona o vysokých školách, který říká, že program je bakalářský, magisterský a doktorský. Takže kdo má jeden ukončený, tak se na něj vztahuje bod d) a pak ti ostatní už mohou být jen ti bakaláři, po ukončení jednoho programu již žádná jiná možnost není. A tedy bakaláři mají přísnější režim, o tom už tady diskuze v minulém senátu.

Kunc: Další připomínku mám také ještě k článku 2, odstavce l), m), n) se netýkají pouze mimořádných pobytů, ale na začátku článku 2 je psáno, že platí pro mimořádný pobyt za následujících podmínek a) až n). Mělo by tam být asi napsáno, že platí pro ten mimořádný pobyt následující podmínky a) až k) a ty podmínky l) až n) jsou obecné.

Dvorská: Ano, to máte pravdu. Tam je problém s organizovanými hromadnými akcemi, které mohou být podle toho bodu l) mimo tu provozní dobu.

Kunc: Ale takto to vypadá, že body l) až n) platí jen mimo provozní dobu.

Dvorská: Máte pravdu, upravila bych to tedy tak, že ta provozní doba fakulty od 5 do 21 hodin by byl bod 1, který by končil položkou k) a pak by tam byl bod 2, kde by bylo napsáno, že pro vstup na fakultu a pobyt na fakultě dále platí části l) až n), které nahradíme písmeny a) až c). První část by tedy řešila mimoprovozní dobu a druhá část by řešila ty obecné věci, které jsou vyjímečné a týkají se i například toho nabízení zboží a služeb.

Kašparovský: Připomínky tímto považuji za projednané. Předpokládám, že stanovisko legislativní komise je, že je to hlasovatelné a že po změnách by to bylo možné. Je tedy otázka, jestli o tom budeme teď hlasovat s těmi úpravami.

Dvorská: Úpravy jsem během jednání řekla.

Kašparovský: Paní tajemnice úpravy tedy zapracuje.

Lízal: Vše bude uvedeno v zápise a je to vlastně totéž jako na minulém zasedání, kdy jsem vznášel dotaz, zda schvalovat něco, co ještě bude upraveno a nebo čekat až na upravenou verzi a rozhodli jsme se tehdy hlasovat hned.

Kašparovský: Myslím si, že by to bylo možné, jsou to drobné úpravy.

Dvorská: S dovolením bych to shrnula. Ty změny jsou v podstatě jen tři. První změna je článek 2 odstavec 1 písmeno f, vzor žádosti o povolení pobytu na fakultě v mimoprovozní době. Druhá změna byly odstavce 1 a 2, tedy oddělení té mimoprovozní doby od těch ostatních akcí a poslední změna je v článku 3, kde se přidal bod h) parkování jízdních kol je možné pouze ve stojanech.

Zemánek: V tom případě by se měl ještě změnit název v tom článku 3, protože to už není vozidlo.

Dvorská: Jízdní kolo je vozidlo, nemáme tam uvedeno motorových vozidel, takže je to platné, to jsem se dívala.

Lízal: Myslím, že v této podobě bychom to mohli odhlasovat.

Hlasování: 16 pro, 2 se zdrželi, 0 proti

Předložený Provozní řád byl schválen.

Kašparovský: Nyní je tu ještě otázka ohledně UKB, jestli budeme schvalovat usnesení. Prozatím necháme konat pana děkana a pokud by do příštího zasedání nebyl připraven, pak vyvoláme jednání o případném usnesení, abychom ten čas zkrátili. Dále je tu další otázka, zda chceme nějak přinutit pana děkana, aby nám v případě nového PŘ UKB tento ukázal, nemůžeme ho samozřejmě schvalovat, ale můžeme chtít být informováni a můžeme ho projednat.

Leichmann: V případě nového PŘ UKB s tím souhlasím.

Kašparovský: Můžeme to tedy buď ponechat takto neoficiálně a nebo, protože doposud byl PŘ UKB schválen již dvakrát a ani jednou jsme jej neviděli, to zanést do statutu fakulty a tím si projednání PŘ UKB vynutit.

Dvorská: Nový statut by musel schvalovat i velký senát.

Kašparovský: No aspoň by se toho všimli, že existuje PŘ UKB a třeba by ho chtěli pak i schvalovat. Dnes to nechci projednávat, pouze předesílám, že bychom to měli uvážit.

4) Akreditace společného doktorského studijního programu PŘF MU-VUT realizovaného v rámci projektu CEITEC (obor Pokročilé mikrotechnologie a nanotechnologie)

Kašparovský: Nyní se vrátíme k přeloženému bodu a poprosím pana děkana, aby nám k tomu sdělil nějaké informace.

Leichmann: K tomuto bodu jsem vám poslal už nějaké materiály. O tomto programu jsem se dozvěděl přibližně před měsícem. Vychází z projektu CEITEC, která má jako jeden z indikátorů také to, že předloží několik společných doktorských studijních programů mezi VUT a PŘF. První program se jmenuje Pokročilé materiály a nanovědy, druhý by se měl pak týkat biologických věd a třetí bude společný. Tento první program vypracovávalo VUT. Principem toho je, že se požádá o společnou akreditaci programu Pokročilé materiály a nanovědy, bude mít obory Pokročilé mikrotechnologie a nanotechnologie, Pokročilé materiály. Bude o ně žádat společně MU a VUT. Zabezpečené bude na obou univerzitách různé. Protože statut VUT se od MU liší, tak na VUT požádá o akreditaci VUT a VUT potom pověří realizací tohoto programu pracoviště CEITEC na VUT. Na MU se nepředpokládá, že by univerzita předkládala nějakou akreditaci, takže partnerem VUT na MU bude PŘF, která společně s VUT a Ústavem materiálů Akademie věd požádá o akreditaci. Akreditace bude společná, což znamená, že když si někdo zapíše ten obor Pokročilé materiály a nanovědy nebo Pokročilé materiály, tak tyto obory budou mít společnou výuku, která se bude dít z části na PŘF, zejména se to týká pracoviště Fyzikální elektroniky a Fyziky pevných látek, něco bude i na chemii, kde je garantem prof. Pinkas a druhá část se bude učit na

VUT, kde je v tom zapojena hlavně fakulta chemicko-technologická, fakulta chemická, strojní a elektrotechnická. Když si nějaký magistr bude chtít vybrat tento program, tak se domluví se svým vedoucím. V případě, že bude chtít studovat na MU, tak si studium zapíše na MU, bude studentem PřF, bude vedený na našem oddělení pro vědu a výzkum a získá diplom z MU. V případě, že si stejný program zapíše někdo na VUT, kde vystudoval původně inženýra, bude kmenově vedený na VUT, jejich CEITEC bude mít vlastní studijní oddělení, kterého si ho povede, absolvuje stejné přednášky, bude mít právo zapisovat si přednášky u nás na fyzice nebo na chemii, programy budou dostupné ze všech stran, ale diplom získá na VUT. Tento program by takto měl umožnit studentům z VUT, aby se podívali do oblasti přírodních věd a získali teoretičtější znalosti například z fyziky než by získali na VUT a naopak studentům PřF umožnit trochu techničtější vzdělání na VUT. Na PřF je garantem tohoto programu prof. Humlíček, dále máte k dispozici seznam všech lidí, kteří jsou v tom zapojení, výrazně převažují lidé z techniky. To je i důvodem, proč ten materiál má trochu zvláštní formu, než na který jsme zvyklí na MU, protože jeho zpracovatelem a předkladatelem na ministerstvu bude VUT. K nám přijde jenom materiál k podpisům, vlastní akreditační proces půjde přes VUT, protože hlavním garantem je prof. Vrba, který je garantem technické části CEITECu. Na naší fakultě by to mělo rozšířit možnosti tomu, kdo nebude chtít studovat klasickou fyziku a bude ji chtít zaměřit trochu více technicky a bude moci využívat i laboratoří VUT, které my nemáme a naopak. Tento program by mohl být trochu v konkurenci s centrem prof. Černáka, protože CEITEC má jako jeden z hlavních indikátorů počet doktorandů. Centrum prof. Černáka má také jako indikátor doktorandy a má jich jen 8, zatímco CEITEC jich má asi 130. Takže toto centrum by nemělo způsobit velký odliv doktorandů z toho přírodovědeckého centra do tohoto centra CEITECu a ohrožení by v tomto být pravděpodobně nemělo. Díky tomu, že nositelem tohoto programu bude PřF, tak se bevymyká z kontroly PřF. Naopak na VUT se ho fakulty vzdávají ve prospěch CEITECu a tím pádem de facto povyšují CEITEC na fakultu. Přestože CEITEC nemůže žádat o akreditaci, tak na VUT to obešli tím, že to akredituje VUT, které tím pověřuje vědecký ústav, zatímco u nás to zajišťuje PřF a budou je učit lidé z CEITECu, kteří mají zároveň úvazek na PřF.

Řezáč: Mám dotaz k té věci, že to bude akreditovat VUT, to se týká obou oborů?

Leichmann: Ano, VUT bude akreditovat celý program, který je unikátní v tom, že zatím žádný podobný mezi univerzitní program v českých zemích neexistuje. Ten druhý zamýšlený biologický/biochemický program má být ještě větší a zapojeno v něm bude kromě MU a VUT i vídeňská a možná i bratislavská univerzita, což bude ještě složitější. Tedy nositelem akreditace tohoto předkládaného programu budou obě univerzity, VUT to realizuje technicky. Hlavní práci na tom odvedlo VUT a předpokládá se, že i největší počty studentů budou z VUT. Akreditováno to však bude na obou univerzitách, pokud to tedy bude akreditační komise akceptovat.

Kašparovský: Plánují se ze strany CEITECu ještě i nějaké další studijní programy?

Leichmann: CEITEC neakredituje nic, to je rozdíl mezi MU a VUT. Na MU to akredituje PřF, CEITEC u nás tedy zatím nemá žádné výukové programy, nositelem akreditace bude MU a PřF. Na VUT bude nositelem VUT a výkonem pověří ústav STI (technická část CEITEC). Tam to má svoji logiku, protože se na tom podílejí čtyři fakulty. Každopádně je dohoda s panem rektorem, že veškeré akreditace CEITECu budou přes fakultu.

Kašparovský: Lze akreditovat programy mezinárodně, jak se to uvažuje u toho dalšího programu?

Leichmann: Plánuje se to, ale zatím se to neřeší. Teď bude rozhodující jestli akreditační komise schválí tento předkládaný program a pak bude možný další krok s případnou mezinárodní akreditací.

Lízal: Jak to bude se školiteli, ten kdo bude mít školitele z VUT, tak bude studentem VUT a bude se hlásit na VUT?

Leichmann: Přesně tak. V tom akreditačním materiálu jsou vypsáni i školitelé i témata, například od nás jsou tam témata prof. Humlíčka, prof. Pinkase, doc. Zajíčkové, prof. Šoba, takže když si někdo zapíše některé z těchto témat a vedoucích, tak je studentem PřF. Když si zapíše téma doc. Kaisera, tak je studentem na VUT. Předpokládá se, že studenti z MU budou zapisovat většinou témata z MU, protože nemají absolvované předměty z VUT.

Paruch: Je někde veřejně dostupná informace, k čemu všemu se CEITEC zavázal a to i ve vztahu k těm studijním oborům a programům?

Leichmann: O ničem takovém nevím, ten projekt jsem nikdy neviděl.

Dvorská: Dostala jsem z rektorátu rozhodnutí ministerstva, které mám k dispozici. Je těžké posuzovat indikátory, nicméně pak kvestor tu situaci začal řešit a řeší ji i pan prorektor Bareš a jednou za měsíc se koná grémium fakulty a CEITEC, kde jsme informováni o plnění indikátorů a bylo i nově definováno složení rady výzkumné infrastruktury a vedení MU se to snaží mít pod kontrolou. Je to trochu rozdíl oproti tomu minulému půl roku, kdy jsme opravdu nevěděli vůbec nic.

Leichmann: CEITEC nepatří pod správu fakulty, je to vysokoškolský ústav a patří do kompetence univerzity. Projekt jsem viděl a existují k němu i vnitřní oponentury a kdybych chtěl a vyžádal si ho, tak bych ho dostal. Zatím jsem to ale nepovažoval za nutné, protože to rozhodnutí má několik set stran, ale vím, že se tím jak kvestor, který k tomu psal nějaké další materiály, tak i další orgány na univerzitě se tím zabývají. Nyni, jak řekla paní tajemnice, jsme společně s děkanem LF a prof. Kočou iniciovali zřízení orgánu, který se nazývá Grémium CEITEC, jehož hlavními členy jsou prof. Koča, děkan PřF a děkan LF a další kompetentní lidé, většinou tajemníci, popřípadě jsou zváni další lidé, kteří s prof. Kočou a CEITECem probírají postupně jednotlivé kroky, přičemž teď se nejčastěji probírá stavba jako nejaktuálnější věc. Pravidelně se tam také probírají indikátory. Nejsm informován o tom, kolik je tam lidí a v jakých pozicích, ale to, co se řeší na úrovni vedení fakult, jsou indikátory, o kterých jsme pravidelně měsíčně informováni., což je to nejdůležitější a o jejich plnění tedy přehled je. A o tom, jak se CEITEC vyvíjí po stránce stavební, organizační jsou informováni tajemníci PřF a LF, fakulta například dostala k připomínkám Organizační řád CEITECu, který paní tajemnice výrazně přepracovala a přepracovala jej i LF. Takže pokud se na CEITECu děje něco významného, tak to jde přes fakultu. Jinak si myslím, že by se dal sehnat i ten CEITEC projekt, takže pokud byste se chtěl do něj podívat, mohu požádat pana rektora o zaslání.

Paruch: Tak vzhledem k tomu, jak závažná věc to je, tak bych velmi doporučoval si to přečíst.

Leichmann: Odpovědnost za CEITEC nese rektor, fakulta za něj nese pouze finanční odpovědnost, avšak po technické stránce projekt podepisoval pouze rektor. Ostatní projekty jako CESSEB, CETOCOEN a centrum prof. Černáka podepisoval děkan a teprve poté podepsal rektor. Tedy problémy s organizací, s indikátory, s finančním plněním se stavbou těchto tří VaVPI projektů jsou odpovědné fakulty a tady jsem o tom plně informovaný.

Kašparovský: Předpokládám, že se to netýká jen ekonomických ukazatelů, ale například i počtu studentů, předpokládám, že indikátorem jsou i počty studentů nebo ne?

Leichmann: Mají indikátory myslím 130 nebo 132 studentů za celý CEITEC, tedy MU i STI, není to rozděleno, indikátory mají dohromady celý projekt CEITEC. Existuje

samořejmě dohoda kolik PhD studentů bude mít která část, ale indikátor musí vykázat celý CEITEC. Je předpoklad, že ta část CEITEC-MU bude mít převahu v indikátorech PhD studentů a bude mít menší plnění v té části další, což jsou například podmínky smluvního výzkumu nebo objem smluvního výzkumu, což bude mít větší VUT. Na CEITEC jako celek (MU, VUT, Mendelova univerzita, Ústav materiálových věd a další) pak dohlíží ministerstvo).

Kašparovský: V biochemické a biologické obci je povědomí o CEITECu takové, že tento je pro nás velký konkurent pokud jde o počet PhD studentů a my tak nemáme přehled o tom, jak moc nám konkuruje. Tedy nebylo by na škodu vědět v jakých řádech nám konkuruje.

Leichmann: Ten celkový indikátor je 132 PhD studentu v průběhu dvou let, přičemž už nyní je jasné, že se to pravděpodobně nepodaří splnit, protože to jsou studenti, kteří už nyní musí být přijati. V tomto si bude muset CEITEC vyjednat výjimku. Dohoda je taková, že CEITEC je sice vykáže jako studenty, ale protože ti jejich vedoucí musí mít i úvazek na fakultě, tak je bude vykazovat i ústav. Tito studenti budou fungovat na CEITECu, ale diplom bude podepisovat děkan a rektor, tedy oni budou stále studenty PřF. Ta konkurence je tam pouze v tom, že pokud bude mít školitel úvazek na CEITECu i na fakultě, tak si studenta může vzít buď na CEITEC nebo na fakultu, ale vůči ministerstvu se ten student počítá tak jako tak fakultě. CEITEC je pouze vykáže jako studenty podpořené CEITECem, ale z hlediska specifického výzkumu a institucionální podpory jsou to naši studenti.

Kašparovský: Příspěvky na studenta z ministerstva tedy půjdou na fakultu?

Leichmann: Stipendia, jiné peníze nejdou. Peníze za kvalitu a za počet jsou peníze, které jsou na fakultě a každý, kdo chce být školitelem, musí být zaměstnancem fakulty a ty peníze dostane ten ústav.

Kašparovský: Ikdyž bude pracovat na CEITECu?

Leichmann: Dostane je ústav.

Dvorská: CEITEC nemá statut fakulty, zatím.

Leichmann: Zatím je to takto zajištěno, akreditace jdou přes fakultu. Existovala tu totiž oprávněná obava, že by se fakulta stala střediskem magisterského studia a CEITEC střediskem studia doktorského. Ztím to tedy všechno směřuje k tomu, aby tomu tak nebylo, ale těžko říct, jak se k tomu postaví za pár let nový rektor, nový děkan. Zatím je dohoda taková, že veškeré akreditace jdou přes fakultu.

Paruch: Tyto dohody, o kterých mluvíte, ty jsou někde zapsány nebo je to na úrovni osobního slibu ředitele CEITECu?

Leichmann: Z části jsou zapsány, ale ne tak do detailu. Ale ony vyplývají i ze statutu a vysokoškolského zákona. Ve statutu univerzity je napsáno, že nositelem akreditace je fakulta. Pokud někdy velký senát odhlasuje, že nositelem akreditace je fakulta a univerzita nebo fakulta a vysokoškolský ústav, pak začíná problém. To se stalo na VUT. Kde to nemají zakotveno a vyložili si to tedy tak, že nositelem akreditace může být i univerzita. Náš univerzitní statut však vylučuje to, že by CEITEC mohl mít akreditaci. Proto tento bod není vyčleněný, není v dohodě, v dohodě jsou body týkající se z toho plynoucích finančních důsledků a rozdělování peněz.

Usnesení: Senát doporučuje podstoupení žádosti o akreditaci nového programu Pokročilé materiály a nanovědy s obory Pokročilé mikrotechnologie a nanotechnologie a Pokročilé materiály.

Hlasování: 17 pro, 0 proti, 1 zdrželo se

5) Snížení doktorských stipendií

Leichmann: Nejdříve bych vysvětlil, jak takové stipendium vzniká. Ministerstvo udělá pravidla pro poskytování příspěvků a dotací veřejným vysokým školám s kapitolou stipendia pro studenty doktorských akreditovaných programů. Stipendium se pak odvíjí od této věty: “výši výpočtové částky stipendia na jednoho studenta určí ministerstvo na každý finanční rok v závislosti na možnostech rozpočtu pro vysoké školy”. Takže celková suma, která je na univerzitě kolem 40 milionu korun vznikne tak, že ministerstvo určilo na rok 2012 stipendium 83 041 jako částku na jednoho studenta, přičemž v roce 2010 to bylo ještě 93 380 korun a v roce 2011 to bylo 89 429 korun, tedy za rok je pokles o 7 %. Takže proces tvorby stipendia je, že ministerstvo určí tuto částku, fakulta sdělí univerzitě počet studentů, kteří na to mají nárok, což je u nás 570, univerzita to sečte, vynásobí to tímto číslem a na ministerstvo pošle žádost o tyto peníze, které pak přijdou na univerzitu a následně se dostanou na fakultu. Jsou to peníze, kterým univerzita pracovně říká průtokové, které nejsou většinou předmětem rozdělování rozpočtu, protože jsou to nárokové složky, které se rozdělují stejně jako ubytovací a speciální stipendium. Tedy do jejich rozdělování univerzita nezasahuje. Fakulty do nich zasahují tak, že to stipendium různě rozdělují. Některé fakulty dávají v prvním ročníku například 5 000 korun a v posledním ročníku 9 000 korun. PřF tu částku vydělila a vyšlo přibližně 7 000 korun a stanovila pro všechny částku 7 000 korun, což dává asi 84 000 korun ročně a zbytek rozdělila před vánočními jako vánoční prémii. A protože ta částka letos klesla na těch 83 000, tedy by tam letos jakoby 1 000 korun chybělo a protože jsme se toto číslo dozvěděli až někdy v dubnu, tak se prvních pět měsíců vyplácelo stipendium ve výši 7 000 korun a aby se ta nová částka nepřecherpalala, tak se muselo stipendium snížit pro ty následující měsíce o 300 korun. Kdyby to bylo od začátku roku, tak se možná snížilo jen na nějakých 6 900 korun. Toto snížení je tedy pouze technické rozhodnutí, protože v tom nemá univerzita a ani fakulta možnost do toho zasáhnout, vše závisí na částce, kterou určí ministerstvo. V době, kdy se projednával rozpočet tato částka zřetelná nebyla, ale stejně se tato položka v rozdělovací části rozpočtu neobjevuje. Ta se tam objeví jen ve formě odvodů do centrálních zdrojů univerzity, která je fakultě přičtená k tíži, ale jinak se do toho rozdělování nějakým způsobem nezasahuje. Je pravděpodobné, že ta částka příští rok bude ještě nižší, protože letos klesl rozpočet vysokých škol o 6 %, příští rok klesne o 12 %. Takže pokud letos kleslo stipendium o sedm a půl tisíce při poklesu o 6 %, tak je pravděpodobné, že příští rok to bude další větší pokles.

Kašparovský: Když jsme schvalovali rozpočet, tak přece v té jedné tabulce byla i stipendia, takže jestli to chápu, tak toto stipendium je číslo, které tam nemáme nebo tam nemáme správné číslo?

Leichmann: Tam je uvedeno číslo jako předpoklad podle loňského roku, protože to nové číslo nebylo v té době známé.

Kašparovský: A tady to jde tedy na vrub univerzity, protože to je její tabulka

Leichmann: Ano.

Kašparovský: Takže ten rozpočet, který tady máme, máme tím pádem špatně. Druhá má otázka je, kdy se to číslo teda dozvíte, když říkáte, že v době schvalování jsme ho neznali?

Leichmann: My jsme se ho dozvěděli v dubnu.

Kašparovský: Nebylo by příště lepší to nějak avizovat studentům dopředu?

Leichmann: Možná jsem v tomto udělal taktickou chybu, protože když jsme se to číslo přibližně v polovině dubna dozvěděli, tak inženýrka Rašková spočítala kolik tím pádem musíme ušetřit. Protože o výši stipendia rozhoduje děkan fakulty na základě dotace přidělené z ministerstva, tak jsem podle toho rozhodl. Je fakt, že se to dalo udělat tak, že se to stipendium mohlo vyplácet v květnu ještě ve výši 7 000, oznámit to

a od června vyplácet ve výši 6 600. Nic jiného by se s tím stejně nedalo dělat než jen o měsíc pozdržet a snížit ho pak ještě o vyšší příslušnou částku. Upřednostnil jsem však to rychlé řešení.

Kašparovský: Nedá se toto stipendium sanovat ze specifického výzkumu?

Leichmann: To je druhá věc. Určitou malou část ze specifického výzkumu si centralizuje fakulta, která ji potom rozdělí na stipendia pro PhD ale i mgr. studenty z části za publikační činnost a z části za účast na konferenci. Ta zbylá část se rozdělí na fakulty podle jejich skutečného přínosu. Ta částka na specifický výzkum vznikne jako součet částek za různé parametry jako počty studentů, počty ukončených magistrů, publikace apod. Takže když dostane fakulta nějakých 40 milionů těchto peněz, tak je rozpočte na jednotlivé ústavy, které dostanou formou projektu přesně vypočítanou částku. A v tomto je položka stipendia pro studenty a je už pak čistě věcí ústavu, jak s tím stipendiem naloží. Tato částka není primárně určena jenom pro PhD, je určena primárně pro všechyn studenty. Zároveň se ze specifického výzkumu ale musí i částečně hradit provoz ústavu. Je tedy věcí ústavu, jak se rozhodne s částkou ze specifického výzkumu naložit. Někde se může vyplatit jako speciální stipendium plošně všem doktorandům, jiný ústav se může rozhodnout platit konference nebo dávat odměny za publikace, jinde se mohou použít na podporu laboratoří, ve kterých ti studenti pracují apod., je to čistě věc toho ústavu.

Kašparovský: Fakulta to tedy nehodlá plošně vyplácet?

Leichmann: Ne, nechá to na vůli ústavů.

Dvorská: Projednávala jsem s jednotlivými řediteli rozpočty ústavů včetně rozpočtu specifického výzkumu a ta čísla, která mám jsou taková, že v loňském roce bylo ze specifického výzkumu vyplaceno na stipendia a mzdové náklady 5 milionů 214 tisíc korun, pro doktorské studenty to bylo 4 miliony 173 tisíc korun. Letos v tom plánu, který mají ředitelé ústavů je pro všechyn studenty plánováno 13 milionů 419 tisíc korun na mzdové prostředky a stipendia, takže tam došlo k více než dvojnásobnému nárůstu, tedy na ústavech ty peníze jsou a záleží na tom, jak bude kdo pracovat na těch projektech specifického výzkumu a jak bude těm studentům to snížení o těch 300 korun vynahrazeno. Samozřejmě, že to bude diferencováno podle pracovního zařazení, publikační činnosti apod., protože tam nejsou plošná stipendia.

Leichmann: Informaci o snížení stipendií jsem poslal studentům a současně stejnou informaci i ředitelům ústavů a požádal jsme je, aby zvážili možnosti využít na stipendia právě prostředky specifického výzkumu. Ředitelé na to samozřejmě mohou klidně využít i peníze z dotace na výuku, ale vhodnější je čerpat ze specifického výzkumu, kde je na to část peněz přímo určena. Je jasné, že snahou ředitelů bude, aby se jim ty peníze vrátili, takže většina asi bude podporovat publikace, kde pak přes RIVové body může tado publikace přinést tisíce korun. Nicméně nikdo jim nezakazuje rozdělit ty peníze i plošně a všem studentům dorovnat ten pokles, je to na rozhodnutí samotného ústavu.

Lízal: Říkal jste, že jste posílal email studentům, bylo v něm vysvětleno i to proč jim bylo to stipendium sníženo? Od studentů jsem slyšel především rozhořčení, že jim bylo stipendium sníženo a přitom vůbec neví proč.

Leichmann: Ten email byl stručný, ale bylo to vysvětleno tak, že pokles je v důsledku krácení prostředků z ministerstva školství. Dále jsem to tam nerozváděl, dalo by se odvolat na rozpočtová pravidla na článek c) a každý student by měl mít ve svém rozhodnutí o přiznání stipendia uveden dovětek, že o výši stipendia rozhoduje děkan fakulty s ohledem na výši přidělené dotace z MŠMT.

Prát: Jsou ostatní přírodovědecky zaměřené fakulty na tom podobně jako naše, kdy 20 % doktorandů tvoří velkou část výzkumné síly a udělali nějaký tlak na ministerstvo, aby

ta částka na stipendia dál už neklesala, která je už v dnešní době docela směšná, jestli to nakonec skončí na 5 000 korunách.

Leichmann: To skončí na školném, protože když to budou rektori a děkani, že chtějí přidat na stipendia, tak ministerstvo řekne, že částku na stipendia zvýší, ale na úkor dotace na výuku. Jediná šance by byla, pokud by rostly dotace do vysokého školství, ale prostředky se naopak příští rok sníží o 12 a další rok o 14 %. Pokles financování vysokého školství bude velmi rychlý a obávám se, že stejně rychlý bude i pokles té složky na stipendia. Může se stát, že pokles stipendií nebude tak prudký u nás na PřF, protože kritéria kvality máme relativně dobrá a je tedy dost dobře možné, že to bude spíše klesat na jiných fakultách a balík specifického výzkumu bude na naší fakultě klesat pomaleji než na ostatních fakultách a školách.

Prát: Velikost stipendií ale bude tedy klesat všem stejně.

Leichmann: Ano, ale bude tu stále možnost ředitelů ústavů vyplácet cíleně stipendium ze specifického výzkumu a zmenšovat tu redukci, pokud se tedy ta pravidla pro příští rok nijak nezmění, což není úplně jisté. A ikdyž na to dojde a ten balíček specifického výzkumu bude menší, tak se nezmenší tak, jako na jiných školách, protože přírodovědecké fakulty a technické obory mají ty parametry kvality poměrně v pořádku. Nicméně slíbit se nedá nic, pokles 12 % je už velký a pokud nebudou muset například klesat mzdy, tak se to neobejde bez propouštění zaměstnanců.

Zemánek: Říkáte, že prostředky budou klesat, takže se nakonec můžeme dostat až na nějakou směšnou hodnotu toho stipendia. Možná by nebylo špatné, kdyby se fakulta zamyslela nad tím, jakým způsobem ta stipendia vyplácí. Řada těch studentů je zaměstnána na ústavech, takže to by se například mohlo zohlednit a mohlo by se jim stipendium snížit, protože ti studenti na tom ústavu stejně dělají totéž, co by dělali v rámci svého doktorského studia.

Leichmann: Současná legislativa toto neumožňuje, protože ta částka je vázaná na počty celých studentů. Tedy z ministerstva dostaneme částku 83 000, příští rok třeba 80 000 a to v závislosti na celkovém počtu studentů. To, jak to říkáte, tak to bylo dřív, protože byl stanoven limit, že třeba na ústavu matematiky může být maximálně pět PhD studentů, na ústavu fyziky tři a na biologii třeba dvacet, tedy podle velikosti. Tam se to potom dalo udělat, protože tehdy nebyla částka na studenta, ale na ústav, který měl nějakou sumu peněz. Pokud bychom to udělali za stávajícího systému a ten student by fakultu nebo univerzitu žaloval, tak by to ten student vyhrál, protože máme řádného studenta, kterému musíme vyplácet 83 000 ročně bez ohledu na jiné okolnosti a třeba tedy jeho úvazek. Studenta s úvazkem můžete pouze převést do distančního studia. Pokud má někdo 80% úvazek, je jasné, že nemůže být 100 % PhD studentem, protože tu nesedí 16 hodin. Ale to se v současné době nastavení stipendií řešit nedá, stipendia musí být vyplacena v plné výši. Pokud by se to změnilo a univerzita dostala peníze na stipendia bez ohledu na počet studentů, tedy peníze na stipendia bychom si mohli rozdělit podle vlastních vnitřních pravidel, tak pak jistě můžeme říct, že student ve čtvrtém ročníku, který už má tři články v Nature může mít stipendium 40 000, zatímco prvák může mít 5 000. Ale to nyní udělat nelze, přestože si uvědomuji, že ten systém není spravedlivý.

Dvořák: Říkal jste, že i ta částka specifického výzkumu bude klesat, takže otázkou, jestli ta sanace poklesu stipendií bude v dalších letech vůbec možná.

Leichmann: Když budou klesat počty zaměstnanců, protože politikum fakulty nebude to, aby klesaly mzdy, tak bude klesat počet zaměstnanců, tak bude těžko obhajitelné, že budou zachována stipendia a přitom bude relativně klesat položka na mzdy zaměstnanců. Bude se to muset nějakým způsobem vyvažovat a bude to čím dál složitější.

Dvořák: Tak logicky budou klesat i počty PhD studentů.

Leichmann: Ten systém nakonec pravděpodobně dospěje do stavu, že počet PhD studentů klesne velmi, protože se stipendium skoro žádné vyplácet nebude a bude mít stipendium jen ten, kdo si získá nějaký projekt, protože ve většině západoevropských zemí to funguje tak, že stát nebo škola neplatí stipendia, ale nějakým způsobem si to organizuje škola. Takže když chce mít nějaký učitel PhD studenta, tak musí mít projekt a v tom projektu naplánovanou mzdovou složku na toho svého studenta. Pokud se to dovede do tohoto extrému, tak to bude opravdu znamenat pokles počtu PhD studentů na 10 %.

Kašparovský: Pokud nejsou další dotazy, tak můžeme tento bod považovat za projednaný.

7) Různé

Zemánek: Mám tu podnět od našeho rozvrháře. Byl jsem poučen, že v tuto chvíli, když přijde bakalářský student do prvního ročníku, tak si zapisuje předměty sám, místo aby to zapisovalo studijní oddělení. Bylo by možné vyvinout nějaký tlak na techniky ISu, aby vyrobili nějakou šablonu, protože studijní to dříve dělalo tak, že si označili studenty daného oboru a ručně zadávali kódy, aby jim zaregistrovali povinné předměty. Nyní si to ti studenti dělají sami a u nás pak třeba vzniká problém v tom, že ten student si vezme katalog, něco v něm uvidí, nezajímá ho, že je tam napsáno, že to je povinně volitelný pro vyšší ročník, předmět si zapíše a rozvrhářům pak vznikají lístky, kde u předmětů studentů čtvrtého ročníku jsou prváci bakalářského studia. Bylo by tedy možné, aby to dělalo studijní, ale ne ručně, což se jim nelíbilo, tomu rozumím.

Lízal: Tak u těch předmětů by měli být prerekvizity, které je tam nepustí.

Kašparovský: To ovšem neřeší registrace, nedostatek ISu je v tom, že registarce nemá prerekvizitu, takže student se může registrovat do čehokoliv a zastaví ho až zápis.

Lízal: To je pravda, ale na biologii děláme lístky podle povinných předmětů v katalogu a studenty, kteří tam evidentně nepatří do rozvrhu neevidujeme, to by nám totiž na ty lístky ani všichni nevlezli.

Zemánek: No ale jde mi o to, aby ty registrace si nedělali ti prváci sami, protože když k nám přijdou, tak zdaleka nemají ještě přehled.

Lízal: To musím potvrdit, už se několikrát stalo, že si student prvák zaregistroval a dokonce i zapsal diplomovou práci, protože oni ještě neevidují, že je to první ročník, ale navazujícího studia, pro koho je předmět určen.

Kašparovský: Toto by se podle mě mělo řešit přes pedagogického zástupce na pedagogické komisi.

Leichmann: Zítra se zeptám paní Korčekové, v čem je problém a pokud je to technický problém, tak ten by se měl dát nějak vyřešit.

Kašparovský: Navrhoval bych určitě, aby už registrovat nešlo přes prerekvizity, protože to je pak velký problém pro rozvrháře, ale to by se mělo řešit přes pedagogickou komisi a garanty, protože to je spíše výuková záležitost.

Lízal: Jako rozvrhář souhlasím s kolegou, že by bylo dobré, kdyby prerekvizity platily už pro registraci.

Zemánek: Mě šlo ale o to, požádat IS techniky, aby vyrobili nějakou šablonu, kterou by mohlo využívat studijní oddělení pro hromadné registrace a dělalo by to studijní.

Leichmann: Zeptáme se a uvidíme, co se s tím dá dělat.

Řezáč: Ale pokud máte prerekvizitu pro vyšší ročník, tak oni v době registrací ještě nemají dostudováno, registrace je v době zkouškového, takže pro vyšší ročník by požadavek na prerekvizity pro registrace by byl nevhodný.

Leichmann: Poprosím inženýrku Korčekovou, aby se s vámi spojila, vysvětlíte jí váš požadavek a v čem je problém a nějak to vyřešíte.

Šimoníková: A nebylo jednodušší rozeslat prvákům dopis, ať si registrují předměty jen podle registrační šablony?

Zemánek: Náš pedagogický zástupce chodí dokonce i na ty zápisy, které organizuje studijní a tam jim říká, ať se registrují podle katalogu, ale to stejně nepomáhá.

Buryška: Myslím si, že z pohledu budoucích prváků není možné ten IS a vše kolem zvládnout za tak krátkou dobu a pak si to skutečně dobře zaregistrovat a bylo by řešením, aby to dělali na studijním oddělení za ně.

Kašparovský: Rád bych upozornil, že jsem do složky ostatní vložil podklady k druhému zasedání Rady vysokých škol, které se koná 17. května, takže pokud by někdo měl potřebu se k něčemu z projednávaného vyjádřit, tak ať mi napíše a já to tam předám, jinak ty materiály, které dostávám, tak pokud je považuji za důležité, tak je preposílám příslušným komisím, například ekonomické komisi jsem už něco posílal. Na příštím zasedání bych Vám dal krátký referát o tom, co se projednávalo. Z prvního zasedání jsem vám zprávu dát nemohl, protože jsem tam nebyl, musel jsem čekat na schválení velkým senátem, které proběhlo až po prvním zasedání. Nicméně jsou tam občas materiály, které stojí za to přečíst a dát k tomu případné připomínky. Upozornil bych například na to, že se bude projednávat další snížení počtu přijímaných studentů do bakalářského a magisterského studia a pro nás je podstatné to, že se bude snižovat ta dotace o zmíněných 12 %, údajně se nebude snižovat plošně, ale podle kvality, tedy kvalitnější univerzita by nemusela mít až tak velký pokles než jako ta méně kvalitní. Otázkou je, jak se to bude počítat, jestli podle těch stávajících parametrů nebo bude nějaká změna.

Kašparovský: Další zasedání senátu se uskuteční začátkem podzimního semestru.

Prezence:

Přítomno bylo 18 senátorů.

Komora akademických pracovníků:

Doc. RNDr. Vít Gloser, Ph.D.; Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.; doc. Mgr. Michal Kunc, Ph.D.; RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.; Mgr. Kamil Paruch, Ph.D.; Mgr. Martin Řezáč, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Zbořil, CSc.; Mgr. Petr Zemánek, Ph.D.

Komora studentů:

Bc. Tomáš Buryška; Bc. Ludmila Daňková; Mgr. Pavel Dvořák; Bc. Miroslav Krepl; Bc. Iva Petráňová; Bc. Tomáš Prát; Mgr. Vendula Roblová; Lucie Šimoníková; Mgr. Tereza Warchilová

Hosté:

Doc. RNDr. Zdeněk Bochníček; RNDr. Mgr. Daniela Dvorská; doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.

Omluveni:

prof. RNDr. Jiří Kalvoda, CSc.; Mgr. Ondřej Mulíček, Ph.D.; Mgr. Daniel Seidenglanz, Ph.D.; Dipl.-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.; doc. Mgr. Petr Vašina, Ph.D.; RNDr. Miloslav Zejda, Ph.D.; Mgr. Eva Majerová; Mgr. Pavel Souček; Mgr. Ondřej Šerý;

Zasedání řídil:

Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.

Zapsal:

Bc. Tomáš Buryška

RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.